

MOTIVACIJA I NJEN UTICAJ NA PROCES UČENJA ENGLESKOG JEZIKA

Marija Vuković

Fakultet za saobraćaj, komunikacije i logistiku Budva,

Crna Gora,

mariavukov@gmail.com

Jelena Lekić

Univerzitet u Novom Pazaru

Novi Pazar, Srbija

jelenaklekic@gmail.com

Jelena Rajović

Visoka tehnička škola strukovnih studija iz Uroševca,

Leposavić, Srbija

gvozdena2001@yahoo.com

Apstrakt

Engleski jezik je jedan od retkih stranih jezika koji iz godine u godinu sve više ulazi u svakodnevnicu svih nas. Upotreba engleskog jezika je nužna potreba svakog pojedinca. Izučavanje engleskog jezika u školama, iz tih razloga, počinje još u prvom razredu, time se i pokazuje značaj poznavanja engleskog jezika danas. U ovom radu, bavimo se motivacijom kao jednim od glavnih faktora u nastavi i učenju engleskog jezika, kao i ulogom nastavnika u motivisanju učenika. Veliki uticaj na učenje jezika ima motivacija, bez obzira na intelektualne sposobnosti samih učenika. Veoma često je veoma teško motivisati učenike da uče strani jezik. Često se javljaju i slučajevi da učenici nailaze na barijere pri učenju jezika i nisu dovoljno motivisani da se pozabave problematikom, tako da često i odustanu i nisu spremni da nastave dalje sa učenjem engleskog jezika.

Ključne reči: engleski jezik, motivacija, nastavnik, učenje, uticaj

MOTIVATION AND ITS INFLUENCE ON THE ENGLISH LANGUAGE LEARNING PROCESS

Abstract

English is one of the few foreign languages that is becoming more and more a part of our everyday lives. The use of English is a necessary need of every individual. For this reason, teaching English in schools starts in the first grade, thus demonstrating the importance of knowing English today. motivating students. Motivation is a major influence on language learning, regardless of the intellectual abilities of the students themselves. Very often it is very difficult to motivate students to learn a foreign language. There are also often cases where

students encounter barriers to language learning and are not motivated enough to deal with the problem, so they often drop out and are not ready to continue learning English.

Keywords: English, motivation, teacher, learning, influence

JEL codes: D83

UVOD

Posmatrajući jezik kao glavno sredstvo komunikacije medju ljudima, ne možemo da se ne zapitamo da li je jezik samo predmet interesovanja lingvistica, a odgovor se nameće sam. Naravno, da kao glavno sredstvo komunikacije, postaje interesovanje i predmet istraživanja mnogih drugih nauka, a ne samo lingvistike. Tako da se izučavanje jezika veoma često javlja u pedagoškim, sociološkim, a i psihološkim naučnim radovima.

Engleski jezik je jedan od retkih stranih jezika koji iz godine u godinu sve više ulazi u svakodnevnicu svih nas. Upotreba engleskog jezika je nužna potreba svakog pojedinca. Izučavanje engleskog jezika u školama, iz tih razloga, počinje još u prvom razredu, time se i pokazuje značaj poznavanja engleskog jezika danas. Sistem simbola pomoću kojeg ljudi opisuju kako spoljašnji svet, tako i svoj unutrašnji svet, je samo jedna od definicija koje jezik može da ima. Lingvisti kroz analizu karakteristika različitih jezika, pokušavaju da nađu šta je zajedničko za sve jezike. Da li učenje nekog jezika znači i razmišljanje na tom jeziku? Ako krenemo od hipoteze Bendžamina Vorfa iz 1956. Godine, da sposobnosti koje koristimo kako bismo shvatili svet potiču iz našeg sopstvenog jezika, pa tako govornici različitih jezika shvataju svet na različite načine. Jezik koji učimo oblikuje način na koji prihvatamo realnost i mislimo o njoj. Tako da, Pinker(1994) je apsolutno u pravu kada kaže da učiti jezik znači učiti da mislimo, a ne da govorimo.

Bitan faktor koji utiče na porast interesovanja za učenje stranih jezika je svakako motivacija. Reč motivacija potiče od latinskog glagola *movare* što znači „kretati se“, šta pokreće osobu da vrši određene izbore, da ulaže napor i istraje u akciji- su neka od osnovnih pitanja koja se nalaze u teoriji i istraživanju motivacije (Dörnyei, Z., & Ushioda, E., 2001.). Motivisanost se može javiti iz različitih pobuda i razlikuje se od pojedinca do pojedinca. Na primer, kod učenika nižih razreda glavni faktor motivacije je ocena, dok kod studenata je to mogućnost usavršavanja u inostranstvu. Takođe, postoji i nedovoljna motivisanost, kao što su strah od neuspeha, bojazan da nismo dovoljno savladali jezik, neke barijere koje se smatraju nepremostivim. Motivacija se već dugo smatra jednim od vodećih faktora koji utiče na učenje engleskog jezika (Gardner, 1985.).

U ovom radu, bavimo se motivacijom kao jednim od glavnih faktora u nastavi i učenju engleskog jezika, kao i ulogom nastavnika u motivisanju učenika. Veliki uticaj na samo učenje jezika ima motivacija, bez obzira na intelektualne sposobnosti samih učenika. Veoma često je veoma teško motivisati učenike da uče strani jezik. Često se javljaju i slučajevi da učenici nailaze na barijere pri učenju jezika i nisu dovoljno motivisani da se pozabave problematikom, tako da često i odustanu i nisu spremni da nastave dalje sa učenjem engleskog jezika.

OSNOVNE KARAKTERISTIKE DRUGOG STRANOG JEZIKA

Pre nego što počnemo da govorimo o motivaciji koja utiče na učenje stranog jezika, treba da definišemo šta je to strani jezik i koje su njegove karakteristike.

Često u školama, a kasnije na fakultetima čujemo fraze “strani jezik” ili “drugi jezik”, da li je to isto i ako nije koje su te razlike možemo uočiti iz objašnjenja koje sledi. Strani jezik – FL (foreign language) može se reći da je svaki jezik koji osoba nauči posle maternjeg. Pojam strani jezik obuhvata onoliko jezika koliko osoba nauči. Učenje i usvajanje stranog jezika odvija se u institucionalizovanom okruženju, tj. uvođenjem predmeta u škole ili na specijalnim tečajevima jezika (Vučo, 2009: 16). Kada koristimo frazu drugi jezik – L2 (second language) treba da znamo da je to jezik koji nije maternji, uči se na tečajevima, ali unutar sredine u kojoj je taj jezik sredstvo komunikacije, i služi za jezičku interakciju u svakodnevnom životu (Vučo, 2009: 16). Taj jezik nazivamo drugi samo u odnosu na maternji koji se smatra prvim, a ne da bismo ga rangirali po važnosti. Dok traje proces učenja drugog jezika, pojedinac se stalno sreće sa jezikom koji je predmet učenja u okruženju u kojem se taj jezik koristi. Razlika između stranog i drugog jezika i koja je veoma bitna, je u tome što je prilikom usvajanja stranog jezika učenik izložen samo onom jezičkom inputu koji pruža nastavnik ili profesor koji u najvećem broju slučajeva nije izvorni govornik.

Kada govorimo o procesu učenja jezika onda imamo dva glavna dela tog procesa: jezik koji se uči i osobu koja ga uči. U tom procesu postoji veliki broj faktora koji utiču na njegov uspeh, a mogu se podeliti na spoljašnje i na unutrašnje. Unutrašnji faktori su oni koji su direktno povezani sa karakteristikama studenata: uzrast, sklonost ka učenju jezika, motivacija, kognitivni stil, emotivni faktori. Spoljašnjim faktorima pripadaju ambijent u kojem se proces učenja odvija, kao i atmosfera van učionice, životni stil studenta i odnos studenta prema lingvističkom inputu (Villarini, u De Marco, 2000). Lingvista Leneberg veruje da postoji period kada se jezik koji god to bio, uči veoma lako, prirodno i bez napora. Na primer, deca veoma precizno imitiraju ne samo zvukove, već i ritam i intonaciju jezika koji slušaju. Sve dok traje proces opismenjavanja, desna hemisfera preuzima funkcije koje obično obavlja leva hemisfera i obrnuto što čini veoma lako i brzo usvajanje jezika kod dece. Posle 10–12. godine, završava se proces opismenjavanja i svaki deo mozga preuzima svoju funkciju, jezik je u okviru dominantne hemisfere dok veza između leve i desne hemisfere prestaje da bude toliko fleksibilna. Nakon tog perioda nastupa takozvani kritični period kada se gubi cerebralna „elastičnost“ koja je zadužena za lakše povezivanje činjenica, pamćenje i reprodukovanje jezika. Teoretičar kritičnog perioda, Penfield, smatra da, kada je reč o učenju jezika, ljudski mozak postaje progresivno krut posle devete godine i da kada se jezici uče po prvi put u drugoj dekadi života, postaje veoma teško postići dobre rezultate jer je problem fiziološke prirode (Penfield, Roberts, 1959).

ZAŠTO UČIMO ENGLISKI JEZIK?

Engleski jezik, kao strani jezik, izgradio je ulogu efikasnog sredstva za širenje globalizacija (Đolić, 2016). Zahtevi tržišta rada su se u odnosu na prethodne godine promenili, te gotovo da ne postoji niti jedan oglas/konkurs za poziciju bilo kog profila, a da u istom jedan od preduslova nije znanje engleskog jezika. Takođe, sve veći dolazak stranih firmi u našu zemlju uslovio je porast ineresovanja za učenje engleskog jezika. Engleski jezik igra veliku ulogu u našim životima. Bez njega je komunikacija na akademskom, profesionalnom možemo reći i na privatnom nivou gotovo nezamisliva. Kolin Bejker (Baker, 1995.) smatra da učenje stranog jezika sa sobom nosi deset prednosti a to su: 1.) prednosti komunikacija(mogućnost šire komunikacije; pismenost); 2.) kulturne prednosti(poimanje šire kulture;viši stepen tolerancije); 3.) prednosti nastavnog plana i programa(bolji rezultati u savladavanju nastavnog plana i programa kada su oba jezika dobro savladana;lakše učenje trećeg ili četvrtog stranog jezika); 4.) kognitivne prednosti; 5.) prednosti karaktera(povećano samopouzdanje;sigurnost identiteta); 6.) prednosti zarade- veća mogućnost zapošljenja i bolji ekonomski status.

Dejvid Kristal (Crystal, 1998), izdvaja sledeće činioce koji doprinose zadovoljavajućem učenju jezika:gotovo svako može da uči, neophodna je samo motivacija, inteligencija i mogućnosti; učiti da bi naučili je suština, tako da su strategije od velike važnosti; redovna izloženost jeziku; mogućnost razgovora sa osobama kojima je engleski maternji jezik; odabiranje i savladavanje ciljeva; fleksibilne didaktičke metode; mogućnost da se nauči više od jednog jezika; strani jezik moraju da poštuju oni koje sam student jezika poštuje (roditelji, nastavnici, itd.);kompetentni nastavnici.

Veliki broj činioaca utiče na nastavu stranog jezika, koja je veoma složen fenomen. Braun ih deli na (Brown ,1987): kognitivne (strategija učenja, kognitivni stilovi, induktivno i deduktivno zaključivanje...); lične (inhibicija, empatija, motivacija, spremnost na rizik...); sociokulturološke (kulturološki stereotipi, stavovi...). Dok Dimitrijević (Dimitrijević, 1966) na osnovu prirode i poreklo faktore deli na dve grupe: lične faktore (uzrast učenika, pol, inteligencija, verbalna sposobnost, socijabilnost, socijalno-ekonomske prilike i radne navike) i opšte faktore (psihološki i opšti pedagoški faktori, nastavnikova ličnost, jezik, maternji jezik učenika, opšti uslovi rada u školi, nastavni plan i program i organizacija škole). Mnoge studije su pokazale da su najuspešniji učenici oni koji su više motivisani da uče strani jezik, (npr. Saville-Troike 2006; Widdowson, 1990; Dörnyei, 1998). Bez nedovoljno motivisanosti, čak i pojedinci sa izvanrednim sposobnostima neće biti u stanju da ostvare dugoročne ciljeve i ostvare željene rezultate (Dörnyei, 1998).

MOTIVACIJA ZA UČENJE ENGLISKOG JEZIKA

Jedan od unutrašnjih faktora koji može biti od presudnog značaja za učenje stranog jezika je svakako motivacija i obuhvata više faktora koji navode pojedinca koji uči neki jezik da primeni svoju jezičku sposobnost na učenje tog jezika. Opšta podela motivacije je na intrinzičnu i ekstrinzičnu tj. spoljašnju i unutrašnju, ali je takođe

važno navesti i motivaciju koja se tiče isključivo učenja stranih jezika. Najznačajnija istraživanja na polju motivacije za učenje stranih jezika sprovedi su Gardner i Lambert. Njihova podela motivacije je na integrativnu i instrumentalnu. Gde integrativna motivacija se zasniva na potrebi osobe za identifikacijom sa kulturom grupe čiji jezik uči. Prava integrativna motivacija je kada je potreba povezana sa trudom uloženi da bi se cilj postigao, željom da se nauči jezik i povoljnim reakcijama na jezik, sredinom i kontekstom u kojem se jezik govori. Bez svih ovih činilaca, integrativna orijentacija predstavlja cilj kojem nedostaje motivacija. U nizu istraživanja sprovedenim na ovu temu dolazi se do zaključka da učenici koji izaberu integrativnu motivaciju umesto instrumentalne, kao opis svoje motivacije za učenje jezika, pokazuju viši nivo intenziteta motivacije (Dörnyei, Schmidt, 2001). Instrumentalna motivacija predstavlja utilitarnu orijentaciju, odnosi se na želju osobe da nauči jezik kako bi ostvarila neki cilj poput dobijanja posla, poboljšanja lične kulture, napredovanja u karijeri. Jezik se uči iz isključivo pragmatičnih razloga gde ne postoji socijalno- emotivni kontekst. Instrumentalna motivacija može biti veoma jakog intenziteta i često jača od integrativne motivacije, ali u odnosu na integrativnu, ona ima tendenciju da traje kraće (Villarini u De Marco, 2000). Gardner izdvaja integrativnu motivaciju kao dominantniju, jer će integrativno orijentisan učenik imati pozitivan stav prema jeziku. Učenje stranog jezika ne mora nužno da bude isključivo instrumentalno ili integrativno orijentisano. Pojedinaac može biti istovremeno i integrativno i instrumentalno motivisan, jer jedna vrsta motivacije ne isključuje drugu. Od ključnog značaja je motivacija koja se dinamično razvija u toku procesa učenja.

Najveći broj onih koji uče strani jezik je u školama, kao deo nastavnog programa. Kada počne učenje stranog jezika, većina učenika je motivisana idejom da će za par meseci moći da priča na tom jeziku. Vrlo često su motivisani i idejom da će učiti neki drugi jezik i zato mu prilaze sa entuzijazmom. Nažalost, ovaj osećaj najčešće ne traje dugo, jer uglavnom nisu svesni zahteva i zadataka koje će morati da obave u tom procesu. Ako uzmemo kao primer učenje stranog jezika u školskim okvirima, najčešća zapažanja nastavnika stranih jezika su da entuzijazam nestaje pre kraja prve godine učenja, nekad je uzrok tome gramatika koja se intenzivno obrađuje tokom prve godine učenja, ili je u pitanju nedostatak nastavnika koji su izvorni govornici kao i autentičnih jezičkih situacija van učionice. Problemi sa kojima se učenici sreću možda se dešavaju i zato što učenje stranog jezika nema mnogo toga zajedničkog sa drugim školskim predmetima, iako učenici toga često nisu svesni. Tokom učenja engleskog jezika konkretno, postoji niz zahteva i odgovornosti koje učenici moraju ispuniti kako bi položili ispit ili dobili prelaznu ocenu. Od učenika se traži da savladaju jezički sadržaj (vokabular, gramatika), zatim treba da steknu jezičke veštine, da razviju odnos prema jeziku koji uče i najzad da razviju izvesnu dozu želje da koriste jezik izvan učionice. Motiv koji je bitan za učenje jezika je odnos prema zemlji čiji se jezik uči, jer tokom učenja na primer engleskog jezika susrećemo se i sa kulturom zemlje gde se taj jezik govori, tako da upoznavanje nove kulture: običaja, istorije, mentaliteta, vodi ka proširivanju vidika kroz upoznavanje i poštovanje kulturoloških i civilizacijskih vrednosti zemlje gde se govori engleski jezik. Možemo zaključiti da učeći novi jezik doprinosimo formiranju stava u kojem vrednujemo svaku kulturu podjednako, razvijamo toleranciju, rušimo predrasude i stereotype.

Motivaciju su prihvatili kako nastavnici tako i istraživači kao jedan od ključnih faktora koji utiče na stepen i uspeh učenja stranog jezika (Dörnyei, 1998). Ona je ključ svih naših uspeha i poraza. Bez motivacije nemoguće je ostvarenje željenih ciljeva i rezultata. U zavisnosti od merila koja se primenjuju postoje različite podele motiva. Motivi se najčešće dele na biološke, socijalne i personalne. Rot (Rot, 1980) ih deli na primarne i sekundarne. Po njemu, primarni motivi su urođeni motivi, dok su sekundarni stečeni motivi. Gardner (Gardner, 2007) ističe da dve vrste konteksta vrše uticaj na motivaciju: kulturni i obrazovni (edukacijski) kontekst. Učenje stranog jezika razlikuje se od učenja većine drugih predmeta i kao takvo podrazumeva uzimanje elemenata druge kulture (vokabular, izgovor, strukturu jezika, itd.), dok većina drugih školskih predmeta podrazumeva elemente koji su uobičajeni za sopstvenu kulturu učenika.

KOLIKA JE ULOGA NASTAVNIKA U PROCESU MOTIVACIJE

Motivisati studente da uče strani jezik je često složen i težak zadatak koji obuhvata varijetet psiho-socioloških i lingvističkih faktora (Dörnyei, 2010). Mihalas i saradnici (Mihalas et al., 2009) i Kozminski i Kozminski (Kozminsky & Kozminsky, 2002) govore o odnosu nastavnik-učenik. Po mišljenju ovih autora odnos nastavnik-učenik je faktor koji može motivisati studente da uče više, taj odnos može biti i razlog njihove nedovoljne motivisanosti.

Uloga nastavnika u procesu motivacije je od velikog značaja, pored toga što mora da bude dobar poznavalac materije koju predaje isto tako mora biti i dobar pedagog, pa i psiholog, kako bi shvatio jezičke potrebe svojih studenata i svoju nastavu prilagodio njima. Prilikom izlaganja nastavnik mora tačno znati šta da očekuje od studenata kojima predaje, kakve promene njegovog izlaganja može izazvati kod studenata na kraju semestra, godine itd., i on mora da poznaje ciljeve učenja stranog jezika (Kalinovskaya & Ivanschenko, 2007). Promene koje nastavnik mora pobuditi kod svojih učenika su sledeće (Kalinovskaya & Ivanschenko, 2007): praktične – pri čemu učenici stiču navike i veštine pri učenju stranog jezika i edukativne – učenici razvijaju svoje mentalne sposobnosti i inteligenciju pri procesu učenja stranog jezika, kao i kulturne – učenici proširuju znanja o svetu u kojem žive, a takođe učenje stranog jezika im omogućava da se upoznaju sa načinom života, običajima i kulturom ljudi čiji jezik uče.

Glavni cilj je da se kod učenika pobudi interesovanje za učenje stranog jezika, a uspeh učenika delimično zavisi i od posvećenosti i entuzijazma nastavnika. Tehničke i tehnološke novine koje velikom brzinom ulaze u gotovo sve aspekte našeg života, u velikoj meri imaju uticaja na rad, kao i na proces učenja i način prenošenja znanja. Učenici danas imaju pristup svim vrstama informacija, otuda i dolazi potreba da se nastava stranih jezika menja i prilagođava potrebama današnjih učenika.

ZAKLJUČAK

U ovom radu bavili smo se faktorima koji mogu uticati na nastavu stranog jezika, izdvojili smo tri značajna faktora i to postojanje kritičnog perioda za učenje jezika

uopšte, zatim činjenice da učenje jezika ima potencijale za razvijanje socijalnih i emocionalnih kompetencija i značaj motivacije za postizanje najbolje prakse u nastavi, posebno imajući u vidu specifičnost nastave stranog jezika. Učenje stranih jezika nosi sa sobom brojne koristi, posebno ako govorimo o učenju jezika u ranom dobu. Imajući u vidu vaspitne potencijale nastave stranog jezika, zaključili smo da bilo da je reč o ranom učenju stranih jezika, ili pak o učenju jezika na fakultetu, ostaje činjenica da učenje jezika teba da dovede do komparativne analize na nivou kulturoloških modela sopstvene kulture i kulture ciljanog (u ovom slučaju engleskog) jezika. Motivacija je, u procesu učenja jezika, jedan od ključnih faktora. Uloga nastavnika/profesora je da identifikuje potrebe i ciljeve studenata, i stim u skladu sa njima prilagodi nastavni program i način predavanja jezika, tako da ne treba samo predavati predmet po planu i programu već treba i inspirisati učenike da uče engleski jezik. U ovom radu naglasak je na motivaciji, kao faktoru koji utiče na učenje engleskog jezika. Mišljenja smo da danas, najmanje manjka motivacije za učenje engleskog jezika s obzirom na širinu njegove zastupljenosti i sve prisutnosti, slobodno možemo reći da je motivacija za učenjem engleskog jezika svakako prisutna, ali je bitno istu konstantno negovati i podsticati. Motivacija je veoma važna, ako ne i najvažnija u učenju jezika, ona je bitan faktor koji u velikoj meri može uticati na dostignuća učenika u usvajanju engleskog jezika.

BIBLIOGRAFIJA

1. Arnold, J. (2000). *Affect in language learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
2. Baker, C. (1995). *A Parents' and Teachers' Guide to Bilingualism*. Bilingual Education and Bilingualism 5. Multilingual Matters, 1900 Frost Road, Suite 101, Bristol, PA 19007.
3. Brown, H. D. (1987). *Principles of Language Learning and Teaching*. Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey.
4. Crystal, D. (1998). *The Cambridge encyclopedia of Language*. (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
5. Djolić, S. (2016). Extra Linguistic Issues with an Impact in Managing EFL Teaching. *Angloamerican Journal*, Volume 1, No. 1
6. Димитријевић, Н. (1966). *Метод у почетној настави страних језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
7. Димитријевић, Н. (1995). *English Grammar Tests*. Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd.
8. Dörnyei, Z. (1994). Motivation and motivating in the foreign language classroom. *The modern language journal*, Volume 78, No. 3
9. Dörnyei, Z. (1998). Motivation in second and foreign language learning. *Language teaching*, Volume 31, Issue 03
10. Dörnyei, Z., & Ushioda, E. (2001). *Teaching and researching motivation*. England: Pearson Education.
11. Dörnyei, Z. (2001a). *Motivational strategies in the language classroom*. New York: Cambridge University Press.
12. Dörnyei, Z. (2010). The relationship between language aptitude and language learning motivation: Individual differences from a dynamic systems perspective. У E. Macaro (Ed.) *Continuum companion to second language acquisition* London: Continuum.
13. Gardner, R. C. (2007). *Motivation and Second Language Acquisition 1*. Porta Linguarum,

14. Gardner R. C. (1985). *Social Psychology and second language learning: The role of attitudes and motivations*. London: Edward Arnold Publisher.
15. Kalinovskaya, H., & Ivanschenko, H. (2007). *Aims and Principles of Foreign Language Teaching*. Danbass State Technical University: Chair of English Language
16. Kozminsky, E., & Kozminsky, L. (2002). *The Dialogue Page: Teacher and Student Dialogues To Improve Learning Motivation*. *Intervention in School and Clinic*, Volume 38, No. 2
17. Mihalas, S., Morse, W. C., Allsopp, D. H., & Alvarez McHatton, P. (2008). *Cultivating Caring Relationships Between Teachers and Secondary Students With Emotional and Behavioral Disorders: Implications for Research and Practice*. *Remedial and Special Education*, Volume 30, No. 2
18. Rot, N. (1990). *Opšta psihologija*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
19. Widdowson, H. G. (1991). *Aspects of Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
20. Williams, M., & Burden, R. (1997). *Psychology for language teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.

RESUME

In this paper we have addressed the factors that can influence the teaching of a foreign language, we have identified three significant factors, namely the existence of a critical period for language learning in general, the fact that language learning has the potential to develop social and emotional competencies and the importance of motivation to achieve best practice in teaching, especially given the specificity of foreign language teaching. Foreign language learning has many benefits, especially when it comes to language learning at an early age. Bearing in mind the educational potential of foreign language teaching, we concluded that whether it is early language learning or language learning in college, the fact remains that language learning should lead to comparative analysis at the level of cultural models of one's own culture and one's target culture. (in this case English) language. Motivation is one of the key factors in language learning. The role of the teacher / professor is to identify the needs and goals of the students and to adapt the curriculum and language teaching accordingly, so that not only the subject should be taught according to the curriculum, but it should also inspire the students to learn English. In this paper, the emphasis is on motivation, as a factor influencing English language learning. We are of the opinion that today, with the least lack of motivation to learn English, given the breadth of its representation and presence, we can safely say that the motivation to learn English is certainly present, but it is important to constantly nurture and encourage it. Motivation is very important, if not the most important in language learning, it is an important factor that can greatly influence a student's achievement in English language acquisition